

РЕШЕНИЕ

№ 5068

гр. София, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 20.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2829** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Министерството на образованието и науката, представлявано от министъра на образованието и науката, чрез служител с юридическо образование Й. Й., надлежно упълномощен, против Решение № РД-02-36-241/28.02.2022г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството в качеството на Ръководител на УО на Оперативна програма „Региони в растеж 2014-2020“ (ОПРР), с което на жалбоподателя е наложена финансова корекция в размер на 25 на сто върху стойността на допустимите разходи по Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-1 от 04.03.2020 г. с изпълнител [фирма] и по Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-2 от 12.03.2020 г. с изпълнител [фирма].

С жалбата се оспорват изводите за допуснати нарушения на Закона за обществените поръчки /ЗОП/, както и размера на наложената финансова корекция. Жалбоподателят счита, че решението се основава на погрешно прилагане на ЗОП към установените факти, в подкрепа на което са изложени подробни доводи. Отделно се поддържа, че решението е немотивирано и че не са обсъдени възраженията на жалбоподателя. Изложено е становище, че не са доказани трите елемента на обективната страна на понятието „нередност“ и липсва анализ на евентуалните последици, изразяващи се

във вреда на общия бюджет на ЕС. По тези съображения се иска отмяна на оспореното решение. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрист Й., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – заместник-министърът на благоустройството и ръководител на УО по ОПРР, не се явява и не се представлява в съдебното заседание. Изразява, чрез юр. К., писмено становище за неоснователност на жалбата, като моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Министерството на образованието и науката е бенефициер по проект за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP001-3.002-0008 „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база в 13 държавни професионални гимназии в системата на МОН в областите Б., С., С. З., Х. и Я.”, по който е сключен административен договор № РД-02-37-11/10.01.2017г.

В качеството си на Възложител министерството е провело процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „И. - проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР за модернизация на образователната инфраструктура на 101 професионални гимназии в системата на МОН, одобрени за финансиране по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, процедура BG16RFOP001-3.002 „Подкрепа за професионалните училища в Република България” по 46 обособени позиции.“ В резултат на нея са сключени, както следва: Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-1 от 04.03.2020 г. с изпълнител [фирма] на стойност 1 794 000 лв. без ДДС, с предмет на договора: „И. - проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР за модернизация на образователната инфраструктура на Професионална гимназия по хотелиерство и туризъм „А. Н. Н.“, [населено място], на Професионална гимназия по механотехника - [населено място] и на Професионална гимназия по икономика „Професор доктор Д. Т.“, [населено място]”, по обособена позиция № 38, и Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-2 от 12.03.2020 г. е изпълнител [фирма] на стойност 2 224 233,57 лв. без ДДС, е предмет на договора: „И. - проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР за модернизация на образователната инфраструктура на Професионална гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Л. Б.“, [населено място], на Професионална гимназия по електроника „Д. А.“, [населено място] и на Професионална гимназия по електротехника и технологии „Г. С. Р.“, [населено място]”, по обособена позиция № 39. В сключените договори е посочен срок за изпълнение на поръчката - до 31.08.2020г.

Във връзка с подаден сигнал за нередност, регистриран под № 1796 в Регистъра на сигналите за нередности в УО, е осъществен върху процедурата за възлагане и изпълнение на обществена поръчка.

С писмо изх. № 99-00-6-563 (1) от 09.11.2019г. Ръководителят на УО е уведомил МОН за регистрирането на сигнала, за твърденията в него и становището си по тях, както и че стартира процедура за налагане на финансови корекции. С писмото е указал на бенефициера за възможността в двуседмичен срок да представи възражения и писмени доказателства.

Жалбоподателят се е възползвал от предоставената възможност и е депозирал чрез

ИСУН становище с възражения, приети за неоснователни.

Административното производство е приключило с издаването на процесното Решение № РД-02-36-241 от 28.02.2022г., с което Д. И. - заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на УО на ОПРР е наложила финансова корекция в размер на 25 на сто върху стойността на допустимите разходи по Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-1 от 04.03.2020 г. с изпълнител [фирма] и по Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-2 от 12.03.2020 г. с изпълнител [фирма].

Решението е издадено при следните мотиви:

С Допълнително споразумение от 31.08.2020 г. към Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-1 от 04.03.2020 г. с изпълнител [фирма], на основание чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП, както и чл. 2, ал. 3 и чл. 47, ал. 4 от Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-1/04.03.2020 г., е променен срокът на основния договор от 31.08.2020 г. на 31.10.2021 г.

С Допълнително споразумение от 31.08.2020 г. към Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-2 от 12.03.2020 г. е изпълнител [фирма], на основание чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП, както и чл. 2, ал. 3 и чл. 47, ал. 4 от Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-2/12.03.2020 г., е променен срокът на основния договор от 31.08.2020 г. на 31.10.2021 г.

Съгласно чл. 2, ал. 3 от двата договора (№ BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-1/04.03.2020 г. и № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-2 от 12.03.2020 г.) „Възложителят си запазва правото при изменения в сключения Административен договор и възникването на нови правила и условия в нормативен документ, договора за безвъзмездна помощ, както и всякакви други документи и указания на УО на ОПРР, свързани с промяна в сроковете в настоящия договор, да измени сключения договор по смисъла на чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП, като обхвата и естеството на възможните изменения, както и условията, при които те могат да се използват, не трябва да води до промяна в предмета на договора.

Съгласно чл. 47, ал. 4 от договорите „Измененията в сключения Административен договор и възникването на нови правила и условия в нормативен документ, договора за безвъзмездна финансова помощ, както и всякакви други документи и указания от УО на ОПРР, свързани с размера на цената по проекта на договор, начина на плащане, начина на отчитане, както и всякакви други условия от настоящата поръчка, продиктувани от новите правила, се считат за основание за промяна на сключения договор по смисъла на чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП, като обхвата и естеството на възможните изменения, както и условията, при които те могат да се използват, не трябва да води до промяна в предмета на договора.“

Според Ръководителя на УО, в текстовете на чл. 2, ал. 3 и чл. 47, ал. 4 от разглежданите договори липсват „ясни, точни и недвусмислени клаузи“, които да определят условията за изменението им, и не може да се приеме категорично, че в договорите са предвидени направените изменения и съответно е изпълнена разпоредбата на чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП. УО на ОПРР е възприел становището на бенефициера, че предметът на обществената поръчка е сложен и поради тази причина не може да се предвиди с точност крайния срок за изпълнението му, но е било необходимо да бъде предвидена възможност за изменение на сроковете по сключените договори. Счел е, че в случая възложителят не е изпълнил задължението си по чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП и не е предвидил ясни правила за изменение на

договорите. Обосновал е, че възраженията на бенефициера, обосноваващи необходимостта от изменение на договорите с изпълнителите, са неотнормими към разглежданото нарушение и че възложителят е следвало да предвиди „ясни, точни и недвусмислени клаузи“, които да уреждат условията за изменението на договорите по отношение на срока за изпълнение.

Според Ръководителя на УО, в чл.2, ал.3 от двата договора не е прецизирано какви изменения/обстоятелства има предвид възложителят, които да послужат на страните като основание за изменение на сроковете. Това се отнася и за чл. 47, ал. 4 от разглежданите договори. Ръководителят на УО е отбелязал, че не са определени последствията от измененията, поради което не може да се приеме, че направените изменения в случая са предвидени в договора и то чрез ясни, точни и недвусмислени клаузи.

Също така, Ръководителят на УО е посочил, че Възложителят не е мотивирал по никакъв начин защо удължаването на срока на административния договор има за последица непременно и необходимостта от удължаване на срока на договорите. УО на ОПРР е направил заключение, че възложителят е удължил срока на договорите за обществена поръчка на основание на чисто формално позоваване на изменението на Административния договор и при липса на „ясни, точни и недвусмислени клаузи“ по смисъла на чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП. Приел е, че удължаването на сроковете по двата договора е немотивирано и формално в нарушение на чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП.

Наред с горното, УО на ОПРР е направил извод, че изменението е довело до ползи за изпълнителя по смисъла на чл. 116, ал. 5, т. 2 от ЗОП, които не са били известни на останалите участници в процедурата, тъй като на практика изменението е довело до изпълнение на поръчката при по-благоприятни условия от условията за изпълнение на обществената поръчка, предвидени в договорите по двете обособени позиции. Първоначалният срок за изпълнение и по двата договора е бил 31.08.2020 г. Също така в Техническото предложение по поръчката /по образец/ участниците се обвързват с определен от възложителя срок за изпълнение. В този смисъл по-голямата продължителност на срока за изпълнение е била в полза на двамата изпълнители, защото им е позволила напр. да използват по-малък човешки и технически ресурс, да поемат успоредно и ангажименти при други възложители и др. УО не е възприел възраженията на бенефициента в тази връзка - фактът, че за всички икономически оператори е било ясно, че през летните ваканции трябва да планират мобилизация на човешките и технически ресурси, а през останалото време на годината ще извършват СМР по-скоро по изключение, е ирелевантен. Срокът на поръчката е удължен с повече от година от първоначално предвидения (до 31.08.2020г.), което независимо от разпределението на работата през годината, може да осигури възможност за друго разпределение на ресурсите на участниците.

Според Ръководителя на УО, с извършеното изменение на договорите за удължаване на срока за изпълнение са въвеждат условия по процедурата, които биха могли да привлекат допълнителни участници, биха позволили допускането на други участници или кандидати, различни от първоначално избраните, или биха довели до приемане на оферти, различни от първоначално приетите.

Изложеното е обосновоало извода на УО на ОПРР, че е налице незаконосъобразно съществено изменение на договора за обществена поръчка по смисъла на чл. 116, ал. 5, т. 1 и 2 от ЗОП, като изменението въвежда условия, които, ако са били част от процедурата за възлагане на обществена поръчка, биха привлекли към участие

допълнителни участници или кандидати, биха позволили допускането на други участници или кандидати, различни от първоначално избраните, или биха довели до приемане на оферта, различна от първоначално приетата и което води до ползи за изпълнителя, които не са били известни на останалите участници в процедурата.

Според ръководителя на УО установеното нарушение представлява нередност по т. 23 „Незаконно съобразни изменения на договора за обществена поръчка, б. „а“ в частта: „съществена промяна на елементите на договора (като цената, естеството на строителството, срока на изпълнение, условията на плащане, използваните материали) от Раздел I към Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата), приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г.

Тъй като незаконно съобразно е изменен срокът на договора — негов съществен елемент, Ръководителят на УО е преценил, че размерът на финансовата корекция за нарушението следва да бъде определен на 25% от стойността на допустимите разходи по засегнатите от нарушението договори.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат и пряко засегнато от оспорения акт.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Видно от приложената по делото заповед № РД-02-36-1116/31.12.2021г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, издалата оспореното решение Д. И. – заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството е определена за ръководител на УО на ОПРР 2014 – 2020г. С оглед на това, процесното решение е издадено от компетентен орган. Спазени са също изискванията за форма на административния акт и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Видно от съдържанието на акта, в него са посочени фактическите и правни основания за издаването му, поради което твърденията за немотивираност на акта са неоснователни. Предоставена е на бенефициера възможност да изрази становище във връзка с твърденията за нарушения, от която жалбоподателят се е възползвал, но възраженията му са преценени като неоснователни. Противно на твърденията в жалбата, съдът намира, че ръководителят на УО е изпълнил процесуалното си задължение, като е обсъдил възраженията и доводите на бенефициента.

Спорът касае приложението на материалния закон и се свежда до това дали е сочената от ръководителя на УО нередност, съставляваща основание за налагане на финансовата корекция, респективно законосъобразно ли е определен размерът на корекцията.

Административният орган е направил констатации за извършени по двата договора идентични нарушения, които е квалифицирал като нередност по т.23, б. „а“ от Приложение № 1 от Наредбата за посочване на нередности - незаконно съобразно изменение на договорите за обществена поръчка.

В т.23 от Приложение № към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности са

визирани случаите на нередности, свързани с изпълнението на сключените договори. По-конкретно т.23, б. „а“ обхваща изменения на договора за обществена поръчка, които не са в съответствие с чл. 116, ал. 1 от ЗОП. Посочено е, че съществена промяна на елементите на договора (като цената, естеството на строителството, срока на изпълнение, условията на плащане, използваните материали) е налице, когато промяната прави изпълнения договор съществено различен по характер от първоначално сключения. Във всеки случай изменението ще се счита за съществено, когато са изпълнени едно или повече от условията по чл. 116, ал. 5 от ЗОП.

Анализът на посочената разпоредба показва, че за съществено се счита изменението, което прави изпълнения договор съществено различен от първоначално предвидения, както и всяко изменение, което се обхваща от хипотезите на чл.116, ал.5 ЗОП. По аргумент за противното, изменение на договора, което не води до съществено различие между изменения и първоначално сключения договор, и не попада сред посочените в чл.116, ал.5 случаи, не съставлява нередност и за него не следва да се налага финансова корекция, дори да е нарушен чл.116, ал.1 ЗОП.

Съгласно чл.116, ал.1,т.1 от ЗОП договорите за обществени поръчки и рамковите споразумения могат да бъдат изменяни, когато промените са предвидени в документацията за обществената поръчка и в договора чрез ясни, точни и недвусмислени клаузи, включително клаузи за изменение на цената или опции; обхватът и естеството на възможните изменения или опции, както и условията, при които те могат да се използват, не трябва да води до промяна в предмета на поръчката или на рамковото споразумение. Съгласно ал.5, т.2 от същата разпоредба изменението на договор за обществена поръчка се смята за съществено, когато въвежда условия, които, ако са били част от процедурата за възлагане на обществена поръчка, биха привлекли към участие допълнителни участници или кандидати, биха позволили допускането на други участници или кандидати, различни от първоначално избраните, или биха довели до приемане на оферта, различна от първоначално приетата, или ако изменението води до ползи за изпълнителя, които не са били известни на останалите участници в процедурата.

Съдът не споделя тезата на Ръководителя на УО, че текстовете на чл.2, ал.3 и чл.47, ал.4 от разглежданите договори не отговарят на изискванията на чл.116, ал.1 ЗОП. В чл.2, ал.3 от разглежданите договори е посочено, че при изменения в административния договор, нови правила или условия, произтичащи от нормативната уредба или по указания на УО на ОПРР, свързани с промяна на сроковете, това ще бъде основание за изменение в съответните договори. Според съда, формулировката дава достатъчна яснота относно възможността да се бъдат извършени промени в сроковете, както и хипотезите, в които това би могло да се осъществи. Доколкото в посочените случаи измененията в сроковете за изпълнение произтичат от външни за съответната процедура и за разглежданите договори фактори /изменения в административния договор, нови правила или условия, произтичащи от нормативната уредба или указания на УО на ОПРР/, няма как самият възложител да предвиди дали и кога те биха могли да настъпят и как конкретно биха повлияли – до какви промени биха довели. В този смисъл съдът приема, че чл.2, ал.3 и чл.47, ал.4 от процесните договори

представяват клаузи, които са в достатъчна степен ясни, точни и недвусмислени що се касае до възможността за изменение на договорите, когато са налице съответните обстоятелства, които са обективни от гледна точка на възложителя и изпълнителя. Видно е от документацията на обществената поръчка, че още от самото начало на процедурата сроковете за изпълнение на поръчката са били обвързани със срока на проекта, респективно с административния договор. Това се потвърждава и от писмо с изх. № 9107-32/20.02.2019 г., общодостъпно на профила на купувача, в което се посочва, че срокът за изпълнение на поръчката е бил предвиден до 31.03.2019г. и че същият е определен във връзка с продължителността на проектите към момента на откриване на процедурата. В писмото се сочи, че тъй като процедурата не е приключила в планираните срокове, се е наложило удължаване на сроковете за изпълнение на проектите по процедура BG16RFOP001-3.002 „Подкрепа за професионалните училища в Република България”, Приоритетна ос 3 „Регионална образователна инфраструктура“ на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020. Посочено е също, че с анекс от 18.12.2018 г. срокът за изпълнение на договора за безвъзмездна финансова помощ проект № BG16RFOP001 -3.002-0008 е удължен до 10.09.2020г., поради което Възложителят моли да се има предвид, че при сключване на договорите за обществени поръчки по процедурата срокът за тяхното изпълнение ще бъде съобразен с направените изменения, т.е. договорите ще се сключват за срок до 31.08.2020 г. “

Ръководителят на УО не отрича, че е бил удължен срокът на проекта, т.е. била е налице хипотезата на чл.2, ал.3 от договорите, нито че е била налице реална необходимост от изменение на договорите, тъй като с оглед сложността на поръчката, спецификите на обектите /училища/ и произтичащото от това времево ограничение за извършване на СМР, предвидените дейности е нямало как да бъдат завършени в първоначално заложения срок.

Дори да се приеме обаче тезата на Ръководителя на УО, че текстовете на чл.2, ал.3 и чл.47, ал.4 от разглежданите договори не съдържат достатъчно ясни, точни и недвусмислени клаузи за изменение на договорите, т.е. че изменението на договорите по отношение на срока е в нарушение на чл.116, ал.1, т.1 ЗОП, то не съставлява нередност по т.23, б.“а“ от Приложение № 1 от Наредбата за посочване на нередности, тъй като не води до съществено различие между изменения и първоначално сключения договор, и не попада сред посочените в чл.116, ал.5 случаи.

Удължаването на срока за изпълнение на договорите не представлява съществена промяна на договора, тъй като промяната не прави изпълнения договор съществено различен по характер от първоначално сключения. Такова твърдение Ръководителят на УО не прави, а и съдът не намира основание за подобен извод.

Разглежданото изменение на договорите не попада и в случаите на чл.116, ал.5 ЗОП. В приложимата към датата на подписване на допълнителните споразумения редакция, разпоредбата на чл.116, ал.5 ЗОП предвижда, че изменение на договор за обществена поръчка се смята за съществено, когато са изпълнени едно или повече от следните условия:1. изменението въвежда

условия, които, ако са били част от процедурата за възлагане на обществена поръчка, биха привлекли към участие допълнителни участници или кандидати, биха позволили допускането на други участници или кандидати, различни от първоначално избраните, или биха довели до приемане на оферта, различна от първоначално приетата; 2. изменението води до ползи за изпълнителя, които не са били известни на останалите участници в процедурата; 3. изменението засяга предмета или обема на договора за обществена поръчка или рамковото споразумение; 4. изпълнителят е заменен с нов извън случаите на ал. 1, т. 4, 5 или 6.

Т.3 и т.4 са очевидно неприложими в случая, а с хипотезите на т.1 и т.2 е свързана констатацията за другото сочено от Ръководителя на УО нарушение – че изменението въвежда условия, които, ако са били част от процедурата за възлагане на обществена поръчка, биха привлекли за участие допълнителни участници или кандидати, биха позволили допускането на други участници или кандидати, различни от първоначално избраните, или биха довели до оферта, различна от първоначално приетата, наред с което води до полза за изпълнителя, които не са известни на останалите участници в процедурата. Този извод на Ръководителя на УО е необоснован.

Както беше казано, договорите са сключени през м. 03.2020г. и в тях е определен срок за изпълнение 31.08.2020г. В документацията за участие /стр.37/ е предвидено, че предвид спецификите на обектите, те са свободни за извършване на СМР в периодите на летните ваканции на учениците – от 01 юли до 15 септември. Изрично е посочено, че през останалото време на годината се извършва учебен процес и че изпълнителите по договорите трябва да планират извършването на дейностите, предвидени в техническите задания и одобрените проекти основно в периодите 01.07.2017г. – 15.09.2017г. и 01.07.2018г. – 15.09.2018г., т.е. изначално е предвидено, че възможните периоди на изпълнение на дейностите са два летни периода от 01.07 до 31.08. на съответните години. При това положение, съобразно документацията за участие изпълнението на сключените през месец март 2020г. договори е следвало да се осъществи в периодите от 01.07.2020г. до 31.08.2020г. и от 01.07.2021г. до 31.08.2021г. Удължаването на срока за изпълнение на договорите до 31.10.2021г. не води практически до удължаване или до нови на възможни периоди за изпълнение, тъй като новият краен срок всъщност обхваща изначално заложения втори летен период /от 01.07.2021г. до 31.08.2021г./, какъвто е предвиден в документацията за участие. В този смисъл реално не се променя заложеният в документацията за участие период за изпълнение на поръчката, а само се удължава крайният срок за приключването ѝ, който обхваща и издаването на разрешение за ползване на обектите. Следователно, няма никакво основание да се приеме, че изменението въвежда нови условия, още по-малко такива, които ако са били част от процедурата за възлагане на обществена поръчка, биха привлекли за участие допълнителни участници или кандидати, биха позволили допускането на други участници или кандидати, различни от първоначално избраните. Несъстоятелна е тезата на Ръководителя на УО, че по-голямата продължителност на срока за изпълнение е била в полза на двамата изпълнители, защото им е позволила да използват по-малък човешки и

технически ресурс, да поемат успоредно и ангажименти при други изпълнители и т.н. Изложените доводи не обосновават, че удължаването на срока е донесло конкретни ползи за двамата изпълнители, тъй като посочените ефекти са само хипотетични възможности. По същество не се прави твърдение и липсват данни, че удължаването на срока е довело до използване на по-малък технически и човешки ресурс от двамата изпълнители, както и че същите са поели или изпълнявали и други ангажименти/ при други възложители. При това положение няма основание да се счете, че удължаването на срока води до ползи за изпълнителите, които не са били известни на останалите участници в процедурата, както и че то въвежда условия, които, ако са били част от процедурата за възлагане на обществена поръчка, биха привлекли към участие допълнителни участници или кандидати, биха позволили допускането на други участници или кандидати, различни от първоначално избраните, или биха довели до приемане на оферта, различна от първоначално приетата – хипотезите по чл.116, ал.5, т.1 и т.2 ЗОП.

След като изменението на разглежданите договори не попада в някой от случаите по чл.116, ал.5 ЗОП и не води до съществено различие между изменения и първоначално сключения договор, то съобразно чл.23а, б. "а", предложение второ от Приложение №1 към чл.2 от Наредбата не е налице нередност, за която следва да бъде наложена финансова корекция. Като е приел обратното, Ръководителят на УО е издал един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен поради противоречие с материалния закон.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото в размер на 1700 лева за платена държавна такса и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 11-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Министерството на образованието и науката Решение № РД-02-36-241/28.02.2022г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Региони в растеж 2014-2020“, с което е наложена финансова корекция в размер на 25 на сто върху стойността на допустимите разходи по Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-1 от 04.03.2020 г. с изпълнител [фирма] и по Договор № BG16RFOP001-3.002-0008-C02-S-2 от 12.03.2020 г. с изпълнител [фирма].

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Министерството на образованието и науката разноски по делото в общ размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: